

II.11

Etične dileme pri delu psihologov v Slovenski vojski

Nataša Troha
Alja Vižintin

Povzetek

Prispevek obravnava etične dileme pri delu psihologov v Slovenski vojski. Uvodoma so predstavljeni poslanstvo Slovenske vojske ter vloga in delo psihologa v Slovenski vojski. V osrednjem delu so predstavljeni štirje primeri največje etične dileme psihološkega dela v vojski, in to je obstoj dvojnega odnosa. Pri reševanju te dileme sta v največjo pomoč člena 4.7. in 4.8. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019). Prva dva primera sta se s sistemskimi ukrepi uspešno rešila, medtem ko sta druga dva primera stalnica psihološkega dela, še posebej pogost je zadnji primer. Predstavljeni so načini, kako takšne izzive psihologi rešujejo pri vsakdanjem strokovnem delu.

Ključne besede: etične dileme, psihološka dejavnost, Slovenska vojska, *Kodeks poklicne etike psihologov*, dvojni odnos, zaupnost

Uvod

Delovanje Slovenske vojske

Slovenska vojska (v nadaljevanju SV) je bila ustanovljena leta 1993 s preoblikovanjem Teritorialne obrambe. SV predstavlja obrambne sile Republike Slovenije. Njeno poslanstvo in naloge so določene z Zakonom o obrambi (ZObr-UPB1) (2004).

Poslanstvo SV je, da samostojno ali v sodelovanju z zavezniki izvaja vojaško obrambo Republike Slovenije, odvrne vojaški napad na Republiko Slovenijo, vzpostavi suverenost na celotnem ozemlju Republike Slovenije ter prispeva k mednarodnemu miru in stabilnosti v mejah ter zunaj meja zavezništva. SV v skladu s svojo organizacijo in opremljenostjo sodeluje pri zaščiti ter reševanju ob naravnih in drugih nesrečah (Slovenska vojska, b. l.a.).

Do leta 2003 je bila SV naborniška vojska, nato se je preoblikovala v profesionalno. Leta 2004 je Republika Slovenija vstopila v zvezo Nato. SV že od leta 1997 s svojimi pripadniki sodeluje v mednarodnih operacijah in na misijah, pripadniki SV pa delujejo tudi na dolžnostih v tujini na vojaških predstavništvih, v Natovi poveljniški strukturi in strukturi sil ter v okviru Evropske unije, mednarodnih organizacij in organov ter večnacionalnih poveljstev (Slovenska vojska, b. l.b.)

Psihološka dejavnost v SV

Psihološka dejavnost je v SV prisotna od njenega začetka. Zakon o službi v Slovenski vojski (ZSSloV), ki je bil sprejet leta 2007, nazadnje pa se je spreminjal leta 2021, opredeljuje, da imajo pripadniki SV zaradi posebnih obremenitev, odgovornosti in zahtev pri opravljanju vojaške službe pravico do celostne skrbi. Ta obsega: zdravstveno oskrbo, psihološko oskrbo, socialno-varstveno oskrbo, pravno pomoč, pravno svetovanje, religiozno duhovno oskrbo, športne dejavnosti in organizirano preživljanje prostega časa, klubsko ter drugo dejavnost. Do celostne skrbi so upravičeni tudi družinski člani pripadnikov pod zakonsko določenimi pogoji (Zakon o službi v Slovenski vojski, 2007, čl. 76).

Zakon o službi v Slovenski vojski tudi natančneje opredeljuje psihološko oskrbo. Ta se v obliki psihološke pomoči pripadnikom in njihovim družinskim članom zagotavlja v primeru duševne stiske ne glede na vrsto ali obliko opravljanja vojaške službe. Psihološka pomoč obsega dejavnosti,

kot so: psihološko svetovanje, razbremenilni razgovori, psihoterapevtska dejavnost, individualna in skupinska psihološka krizna posredovanja, zagotavljanje stalne psihološke pomoči po telefonu, psihoedukacija in druge strokovne preverjene metode (Zakon o službi v Slovenski vojski, 2007, čl. 79).

Zakon o službi v Slovenski vojski je prvi pravni akt, ki omenja psihološko stroko v povezavi z delovanjem SV, in edini s področja obrambe, ki daje podlago za psihološko dejavnost v SV.

Kljub temu pa psihologija v SV ni omejena zgolj na psihološko oskrbo oz. zagotavljanje psihološke pomoči v primeru duševne stiske. Psihologi v SV psihološko oskrbo razumejo kot sestavni del psihološke dejavnosti, ki je po obsegu širša.

Psihologi v obrambnem sistemu delujejo izključno v SV, zato je njihovo delovanje podrobneje urejeno z Direktivo o zagotavljanju psihološke dejavnosti v SV (v nadaljevanju Direktiva), ki je akt načelnika Generalštaba SV in kot takšna ni javno dostopna.

Skozi razvoj in spremembe v SV sta se razvijali in spreminjali tudi psihološka dejavnost ter Direktiva, s katero se opredeljujejo pristojnosti in odgovornosti psihologov v SV, organiziranost, način izvajanja, pogoji za delo ter zahteve in omejitve pri izvajanju psihološke dejavnosti.

Poslanstvo psihološke dejavnosti sta strokovna podpora poveljujočim pri doseganju ciljev SV za zagotavljanje zmogljivosti in pripravljenosti SV ter strokovna pomoč pri skrbi za duševno zdravje pripadnikov SV.

To poslanstvo psihologi zagotavljajo z delovanjem na petih področjih, in sicer:

- v kadrovskih procesih (kamor se uvrščajo različni selekcijski postopki ter psihološki pregledi v okviru preventivnih zdravstvenih pregledov),
- v izobraževanju in usposabljanju (z izvajanjem predavanj vojaške psihologije na vojaških šolanih in funkcionalnih usposabljanj s področja psihologije),
- s podporo poveljujočim pri delu z ljudmi (s spremljanjem psihosocialnega stanja v enotah in svetovanjem poveljujočim),
- s psihološkim svetovanjem in pomočjo pripadnikom SV ter
- z razvojem psihološke stroke.

Psihološko dejavnost izvajajo izključno univerzitetno diplomirani psihologi oz. magistri psihologije. Psihologi delujejo izključno na področju psihološke dejavnosti.

V Direktivi je enoznačno zapisano, da psihologi v SV delujejo strokovno avtonomno, uporabljajo spoznanja psihološke znanosti in sredstva psihološke stroke ter delujejo skladno s *Kodeksom poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019).

Kodeks poklicne etike psihologov (Društvo psihologov Slovenije, 2019) je pomemben dokument za delo psihologov v SV. Ob pomanjkanju zakonodaje, ki bi urejala psihološko dejavnost, je njegova vloga še pomembnejša, saj ne daje samo vodil za psihološko delo, ampak ščiti uporabnike psiholoških storitev ter postavlja omejitve delodajalcu, kaj lahko od psihologov pričakuje ali zahteva.

Kodeks poklicne etike psihologov (Društvo psihologov Slovenije, 2019) je v Direktivi še posebej izpostavljen pri opredeljevanju poklicnega odnosa, zahtev po strokovnosti psihologov in avtonomnega delovanja psihologov ter ravnanja s podatki, ki se pridobijo pri psiholoških obravnavah.

Ob ustanovitvi SV je v njej delovalo 15 psihologov, ob njenem prehodu v profesionalno vojsko 19, trenutno število psihologov variira okrog števila 18. Vsi psihologi skrbijo za razvoj psihološke stroke v vojski. Večja skupina psihologov izvaja psihološke preglede v okviru preventivnih zdravstvenih pregledov – to je njihova osnovna naloga. Nekoliko specifične naloge ima tudi psiholog, ki deluje kot predavatelj vojaške psihologije. Ostali psihologi pri svojem delu izvajajo vsa zgoraj navedena področja psihološkega dela: v prvi vrsti podpirajo poveljujoče pri delu z ljudmi, izvajajo psihološko svetovanje in pomoč ter funkcionalna usposabljanja s področja psihologije, vključujejo se v selekcijske postopke. Delujejo v enotah SV, zato se imenujejo »enotovni psihologi«, in v le-teh navezujejo delovne stike z ostalimi pripadniki kolektiva. Oboje posledično vodi v največji izziv psihološkega dela tudi z vidika etike, to je obstoj dvojnega odnosa.

V nadaljevanju bova predstavili konkretne primere dvojnega odnosa pri psihološkem delu v SV ter tudi načine, kako so se primeri dvojnega odnosa reševali oz. se rešujejo, da bi se vpliv dvojnega odnosa čim bolj zmanjšal. Pri nekaterih primerih so izpostavljene še druge etične dileme, povezane predvsem z zaupnostjo odnosa med psihologom in obravnavancem.

Osrednji del

Društvo psihologov Slovenije (2019) v členu 4.7. *Kodeksa poklicne etike psihologov* navaja, da *psiholog preprečuje konflikt interesov. Zaveda se negativnih posledic, ki jih povzroča dvojni/multipli odnos, zato lahko v primeru, če presodi, da je tak odnos preveč obremenilen, predlaga svojo izključitev iz ene od delovnih vlog.* V členu 4. 8. pa je opredeljeno, da *psiholog, kadar ima v obravnavi z udeležencem tudi kakšno zasebno ali družbeno vlogo, pri strokovnem delu vzdržuje poklicno vlogo in se izogiba drugim vlogam v povezavi z obravnavancem. V primeru, da takšen izogib ni možen, z nezdružljivostjo vlog seznaniti udeleženca in ga napoti v obravnavo h kolegu ali v drugo organizacijo.*

1. Dvojni odnos, ki je povezan s formalnim statusom psihologa v SV

Psihologi v SV so vojaške osebe. V začetku SV in vse do leta 2004 so svoje delo opravljali s statusom častnika, praviloma kot del kadrovskega oddelka v poveljstvu enote. Za opravljanje dela so morali opraviti vojaško usposabljanje – Šolo za častnike, s čimer so pridobili čin poročnika. Zaradi tega statusa so bili psihologi pogosto obravnavani kot ostali častniki v poveljstvih enot in so se jim lahko določale tudi druge naloge, ki so presegale vlogo psihologa, npr.: izvajanje dežurstva v enoti, članstvo v različnih komisijah za ugotavljanje okoliščin, ki so se vezale na kršitev vojaške discipline, različne operativne naloge, nadomeščanje odsotnih sodelavcev na področju kadrov ipd. Psihologi so ob razporeditvi na delovna mesta, ki presegajo vlogo psihologa, v dvomih, kako ravnati.

Določanje drugih nalog, ki po svoji naravi niso naloge psihologa, je psihologa postavilo v vlogo, ki je v nasprotju z vlogo psihologa v enoti, še posebej v povezavi z izvajanjem psihološkega svetovanja in pomoči: kot dežurni enote je bil psiholog v vlogi poveljujočega, ob tem pa je osrednja naloga nudenje pomoči ob duševni tiski; kot član komisije je bil v vlogi ocenjevalca, a se je lahko znašel v situaciji, ko je moral istemu posamezniku, ki je bil obravnavan pred komisijo, nuditi psihološko pomoč.

Psihologi so ves čas aktivno opozarjali na dvojnost vlog, o čemer v trenutno veljavnem *Kodeksu poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) govorita člena 4.7. in 4.8.

Z oblikovanjem statusne kategorije vojaških uslužbencev leta 2004, v katero so se uvrstili tudi psihologi, so bile takšne dvojne situacije čedalje redkejše. Vojaški uslužbenci so vojaške osebe, ki opravljajo strokovno specifične naloge na področjih, za katera so izobraženi (poleg psihologov so to tudi pravniki, vojaški kaplani in pastoralni asistenti, glasbeniki, informatiki, finančniki, zdravniki ter drugo zdravstveno osebje ...).

Danes je v Direktivi o zagotavljanju psihološke dejavnosti v SV jasno navedeno, da psihologi ne izvajajo nalog, ki bi lahko vodile v dvojni odnos z obravnavanci. Upošteva se člen 4.8. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) psiholog v obravnavi z udeležencem, s katerim ima kakšno zasebno ali družbeno vlogo, pri strokovnem delu vzdržuje poklicno vlogo in se izogiba drugim vlogam v povezavi z obravnavancem. V primeru, da takšen izogib ni možen, z nezdružljivostjo vlog seznaniti udeleženca in ga napoti v obravnavo h kolegu ali v drugo organizacijo. Ker je psihologov v SV premalo in ker je organiziranost SV takšna, da je fluktuacija znotraj enot pogosta in se psihologi skozi leta dela srečujejo z velikim številom pripadnikov tudi v drugačnih vlogah, je skoraj nemogoče, da bi etično dilemo vedno reševali tako, da se pripadnike usmeri k drugemu psihologu. Z določbo v Direktivi se je k izogibanju dvojnemu odnosu pristopilo tako, da se psihologe izključi iz drugih delovnih nalog, ki bi lahko nasprotovale vlogi psihologa, s čimer se pomembno zmanjša pogostost dvojnega odnosa.

2. Dvojni odnos pri izvajanju psiholoških pregledov

Psiholog je napoten na obdobjni preventivni zdravstveni pregled v Zdravstveni center SV. V okviru tega pregleda ga zdravnik napoti na psihološki pregled, ki ga izvaja psiholog, s katerim je napoten psiholog že večkrat opravljal delovne naloge, sta v dobrih kolegijskih odnosih. Pri tem obstaja sistemska težava in dilema obeh psihologov, kako ravnati.

Vsi pripadniki SV so periodično napoten na obdobjne preventivne zdravstvene preglede, s katerimi se ugotavlja zdravstvena sposobnost za opravljanje vojaške službe. Sestavni del tega pregleda je tudi psihološki pregled, ki ga izvajajo psihologi v Zdravstvenem centru Vojaške zdravstvene enote.

Psihologi SV se med seboj poznajo, nekateri še iz časa študija ali pa so skupaj opravljali delovne naloge v enoti. Skozi delo se večkrat srečujejo na strokovnih srečanjih, sestankih, intervizijah, usposabljanjih. Psihologi, ki so pristojni za izvajanje psiholoških pregledov, imajo z drugimi psihologi vzpostavljen drug odnos, enako pa tudi s svojimi sodelavci v Vojaški zdravstveni enoti.

Psiholog, ki je izvajal psihološki pregled svojega kolega oz. sodelavca, se je srečal z etično dilemo, kako izvesti pregled, glede na to, da členu 4.7. ter 4.8. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) navajata, da v primeru obstoja dvojne vloge psiholog obravnavanca napoti k drugemu strokovnjaku, vendar pa se je zavedal, da je drugi strokovnjak v enakem dvojnem odnosu do obravnavanca kot on sam. Kljub temu da so psihologi skušali vzdrževati poklicno vlogo pri obravnavi in s tem zagotavljati etičnost svojega dela, je to sčasoma postalo obremenjujoče.

Iskati so se začele sistemske rešitve. Sklenjen je bil dogovor, da se psihologe SV in druge tesne sodelavce na obdobjni preventivni zdravstveni pregled napoti v zdravstvene ustanove, s katerimi ima SV sklenjeno pogodbo o opravljanju te dejavnosti. Tako se je preprečilo, da bi v psihološkem pregledu prihajalo do mešanja profesionalne in druge družbene vloge. Sistemski ukrep je uspešno rešil problematiko dvojnega odnosa v okviru psiholoških pregledov.

3. Dvojni odnos v selekcijskih postopkih

Vojak A. S. se je udeležil selekcijskega postopka za napotitev na šolanje. V selekcijskem postopku sodeluje psihologinja, ki je bila napotena na isto mednarodno operacijo in misijo kot vojak nekaj let pred tem postopkom. V okviru te misije je izvajala različne aktivnosti, v katerih je vojak sodeloval, in tako pridobila veliko podatkov o njegovem delovanju, hkrati pa je oblikovala poklicni odnos z njim. Psiholog je v dilemi, kako svoje delo korektno opraviti, čeprav ima s kandidatom dvojni odnos.

V SV se izvajajo različni selekcijski postopki za opravljanje specifičnih dolžnosti, kot so npr. ostrostrelci, pripadniki specialnih sil, pripadniki specializirane enote vojaške policije, ali za napotitve na vojaška

šolanja, kot je npr. Šola za častnike. Sestavni del teh selekcij je tudi psihološka selekcija.

Selekcijskih postopkov se lahko udeležijo vsi pripadniki, ki ustrezajo pogojem, torej tudi pripadniki enot, v katerih delujejo na selekciji sodelujoči psihologi, ki v teh enotah izvajajo tudi druge naloge, preko katerih izoblikujejo poklicni odnos s pripadniki. Še posebej je ta poklicni odnos etično sporen, če je psiholog izvajal psihološko svetovanje ali druge oblike psihološke pomoči v primeru duševne stiske.

V zgoraj opisanem primeru je bil sicer zgolj vzpostavljen poklicni odnos, dogajalo pa se je tudi to, da so kandidati na selekciji predhodno iskali pomoč pri psihologu. Psiholog je zaznal obstoj dvojnega odnosa – psiholog svetovalec in psiholog ocenjevalec na selekciji.

Izhajajoč iz člena 4.7. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) je *psiholog dolžan preprečevati konflikt interesov in predlagati svojo izključitev iz delovnih nalog, v kolikor presodi, da je lahko odnos preveč obremenilen*. Pri selekcijah večinoma sodeluje tim psihologov. To omogoča, da se pri izvajanju psiholoških aktivnosti na selekciji (predvsem pri individualnem intervju) upoštevajo morebitni že prej vzpostavljeni poklicni odnosi s kandidati na selekciji in kandidata v obravnavo na selekciji prevzame psiholog, ki tega odnosa s kandidatom še nima. Z manjšimi organizacijskimi prilagoditvami se problematika dvojnega odnosa hitro razreši.

4. Dvojni odnos in dilema zaupnosti v odnosu

Vojak M. T. je prvič poiskal psihološko pomoč preko telefona za nudenje strokovne psihološke pomoči pripadnikom, ki deluje 24 ur na dan. Kasneje se je izvedlo več neposrednih obravnav.

Vojak je iskal pomoč zaradi družinske situacije. Nameraval je prekiniti partnersko zvezo s partnerko, a je v tem procesu naltel na njeno hudo nasprotovanje. Začela je groziti, da ga bo prijavila zaradi fizičnega nasilja nad otrokom, kar je sam vztrajno zanimal. Grožnje so se stopnjevale, posledično je bil vojak v čedalje večji stiski, ki je začela vplivati tudi na njegovo delo in izvajanje nalog. To so opazili tudi poveljujoči. Psihologinja presoja, kdaj so njene intervencije še zaupne narave oz. kdaj jih mora posredovati naprej.

Zaradi čedalje večjega vpliva stiske na delovno učinkovitost in vedenje vojaka je psihologinja presodila, da je treba z vojakovo situacijo in stisko seznaniti tudi poveljujoče. Ti lahko spremljajo stanje in vedenje vojaka pri delovnih nalogah, lahko pa tudi začasno prilagodijo njegove delovne naloge. S to namero je psihologinja seznanila vojaka, ki se je s tem strinjal. Psihologinja je skupaj z vojakom zelo jasno opredelila, kaj je nujno treba povedati poveljujočim in kaj je še smiselno povedati za lažje razumevanje. Nato sta skupaj opredelila vsebino te informacije. Ob predaji informacije poveljujočemu je zahtevala, da mora tudi poveljujoči te informacije obravnavati zaupno. Dogovorila se je tudi za spremljanje vojaka na način, da so v enoti (poveljujoči in tudi sodelavci) pozorni na bistvena odstopanja v vedenju.

Psihologi v enotah SV so del poveljnikovega osebnega štaba, njihove naloge zajemajo svetovanje poveljniku, spremljanje in obveščanje o psihosocialnem stanju enote. Hkrati pa so na voljo vsem pripadnikom za nudenje psihološke pomoči v primeru duševne stiske. Pripadniki se na psihologe obračajo s problematiko, ki lahko izvira bodisi iz njihovega osebnega življenja bodisi iz službenega okolja.

V primeru, da pripadnik išče pomoč zaradi težav v službenem okolju, se poleg dvojnega odnosa pojavi tudi etična dilema z vidika zaupnosti. V *Kodeksu poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) je v členu 1.10. zapisano, da *psiholog pri delu s posameznikom, skupino ali organizacijo vzpostavi zaupni odnos in v tem odnosu strogo spoštuje načelo poklicne skrivnosti*. V členu 3. 4. pa *Kodeks* izpostavlja, da je *težišče odgovornosti psihologa zaradi narave dela na neposredno vključenih obravnavancih v psihološki obravnavi, ker so ti ranljivejši in je zanje poklicna odgovornost psihologa večja kot za posredno vključene obravnavance*. To v navedenem primeru pomeni, da je odgovornost psihologa večja v odnosu do pripadnika, ki išče pomoč zaradi duševne stiske v službenem okolju, kot do poveljujočega. A dogaja se, da tudi poveljujoči išče pomoč zaradi težave, ki jo ima zaradi istega pripadnika. Dilema psihologa je, kako reševati situacijo, da še ohranja zaupni odnos z obema in ne predaja informacij, kar bi škodovalo posamezniku ali poklicnemu odnosu.

V primeru, da kateri koli od obravnavanih izraža tveganje za svoje življenje ali življenje drugih, psiholog v skladu s členom 2.11. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) odstopi od popolnega ščitenja podatkov s ciljem, da zaščiti zdravje in življenje.

V večini primerov temu ni tako, zato psiholog dilemo rešuje tako, da od obravnavanca (pripadnika ali poveljujočega) v skladu s členom 1.3.3. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019) pridobi ponovno soglasje zaradi spremembe ščitenja zaupnih podatkov. To naredi tako, da obravnavancu specifično predstavi, katere so tiste informacije iz zaupnega odnosa, ki jih je treba deliti s specifično osebo, in zakaj je to potrebno. Obravnavanec se mora s tem strinjati. Če soglasja obravnavanca ne pridobi, poskuša obravnavancu ponovno predstaviti vlogo in odgovornost psihologa v poklicnem odnosu. Če obravnavanec mnenja ne spremeni, pa za psihologa obvelja, da poklicnega odnosa ne more več nadaljevati, kar obravnavancu tudi obrazloži.

Na tak način psiholog sicer ne zadrži vseh pridobljenih podatkov o obravnavancu zaradi dobrobiti udeležencev, vendar ohranja zaupni odnos v dogovorjenih mejah. Teži se k izpolnitvi tako člena 1.10. kot 3. 4. *Kodeksa poklicne etike psihologov* (Društvo psihologov Slovenije, 2019).

Zaključek

Dvojni odnos in dileme v zvezi z njim so pri delu psihologov v SV stalnica, saj izhajajo že iz samih procesov psihološke dejavnosti v SV. Če so se nekatere situacije, ki so ustvarjale dvojni odnos, sistemsko rešile, pa se precej situacijam dvojnega odnosa ne da izogniti.

SV je premajhna, da bi si lahko privoščili ločeno delovanje psihologov na način, da bi eni psihologi izvajali izključno psihološko svetovanje in pomoč, drugi pa podporo poveljujočim pri delu z ljudmi. Tako je tveganje dvojnega odnosa veliko, zato je pri ravnanju treba ves čas uravnavaati dobrobit posameznika, ki išče pomoč, ter enote in njenih poveljujočih, ki težijo k temu, da so naloge enote učinkovito opravljene. To je zahteven proces, ki potrebuje veliko etične in strokovne ozaveščenosti, a hkrati psihologom v SV zagotavlja, da ohranjajo ustrezen poklicni odnos do vseh pripadnikov.

Literatura

- Društvo psihologov Slovenije. (2019). *Kodeks poklicne etike psihologov*. Slovenska vojska. (B. l.a.). *Poslanstvo*. <http://www.slovenskavojska.si/poslanstvo>
- Slovenska vojska. (B. l.b.). *V službi miru*. <http://www.slovenskavojska.si/v-sluzbi-miru>

Zakon o obrambi (ZObr-UPB1). (2004). *Uradni list Republike Slovenije*, (103).
<https://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?sop=2004-01-4405>

Zakon o službi v Slovenski vojski (ZSSloV). (2007). *Uradni list Republike Slovenije*, (68). <https://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?sop=2007-01-3761>